

Mál nr. 258/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ábyrgðartryggingar X.

Skaðabótaábyrgð framleiðanda vegna tjóns á fiski í nóvember 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 2. júlí 2015 ásamt gögnum.
2. Tölvupóstur V dags. 10. ágúst 2015.

Málsatvik.

Í málinu liggur fyrir að X seldi M hjálparefni sem M notaði til fiskframleiðslu. Fiskurinn sem efnið var notað í reyndist vera skemmdur þegar hann var fluttur erlendis og munu erlendir kaupendur hafa hafnað því að taka við fiskinum með þeim afleiðingum að honum var fargað. M telur sig hafa orðið fyrir tjóni vegna þessa enda fengust engar tekjur vegna þessa útflutnings. Telur M að skemmdirnar á fiskinum hljóti af stafa af hjálparefninu frá X og verði X því að bera ábyrgð á tjóni M.

Þann 16. apríl 2015 sendi M beiðni til Rannsóknarþjónustunnar Sýnis um s.k. samanburðarpróf á fiski vegna tjónsins. Nánar tiltekið var óskað eftir að samanburðarpróf yrði gert á umræddu hjálparefni og því hjálparefni sem M hafði áður notað með góðum árangri. Kemur fram að við skynpróf hins erlenda kaupanda hafi komið fram megn ammoníakslykt.

Í bréfi Sýnis til M þann 8. maí 2015 kemur fram að framkvæmdar voru tvær tilraunir, en að einungis í tilraun 2 hafi aðstæður verið nægjanlega raunverulegar. Fram kemur í samantekt bréfsins að í tilraun 2 komi fram greinilegur munur á tilraunahópum og að lyktareinkenni hafi verið sambærileg við það sem lýst var í bréfi M til Sýnis frá 16. apríl 2015. Má draga þá ályktun af frekari viðaukum með bréfi Sýnis að ammoníakslyktin hafi verið af þeim fiski þar sem hjálparefni frá X hafi verið notað.

Álit.

Samkvæmt 4. gr. laga um skaðsemisábyrgð nr. 25/1991 telst framleiðandi vera sá sem býr til fullunna vöru; einnig sá sem býr til hluta vöru eða lætur af hendi hráefni og sá er vinnur eða aflar afurða úr náttúrunni. Samkvæmt þessu er X framleiðandi í skilningi laganna. Í 1. mgr. 6. gr. laganna kemur fram að framleiðandi skuli greiða bætur fyrir tjón sem rakið verður til ágalla á vöru sem hann hefur framleitt eða dreift.

Í 2. mgr. 6. gr. laganna kemur fram tjónþola beri að sanna tjón sitt, ágalla vöru og orsakatengsl milli ágalla og tjóns. Ljóst þykir að M hafi orðið fyrir tjóni þegar fiski, sem fluttur var erlendis, var fargað í kjölfar skynprófs hins erlenda kaupanda. Rannsókn Sýnis ein og sér er þó ekki næg sönnun fyrir því að hjálparefnið sé haldið ágalla í skilningi laganna og að orsakatengsl sé á milli meints ágalla og tjónsins. Ekki kemur fram með skýrum hætti í rannsókninni hvaða ágalla hjálparefnið sé haldið. Verður því að telja að nægjanleg sönnun hafi ekki komið fram um að hjálparefnið hafi verið haldið ágalla. Þar sem sönnunarbyrðin hvílir á M, m.a. að sanna ágalla hjálparefnisins, verður X ekki gert að bera skaðabótaábyrgð á tjóni M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 1. september 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.